Člověk a práce

DUCHOVNÍ POVÍDÁNÍ

Úvod:

Práce je něco, co provází člověka prakticky celý život. Ráno vstáváme, odcházíme do zaměstnání, podnikáme, učíme, stavíme, vyrábíme, staráme se o druhé nebo pracujeme doma. Někteří z nás pracují rukama, jiní hlavou, další pečují o lidi, zvířata nebo o místo, ve kterém žijeme. A práce je pro většinu z nás především způsob, jak si vydělat na živobytí.

Ale je to opravdu všechno? Je práce jen něco, co musíme každý den zopakovat, abychom mohli večer konečně začít žít?

Nebo v ní může být ještě něco dalšího?

Povídání:

Začněme tím nejprostším. Člověk potřebuje pracovat, aby se uživil. Potřebujeme jídlo, bydlení, oblečení, potřebujeme se postarat o sebe i o své blízké. Práce nám dává prostředky, díky kterým můžeme žít.

A není na tom nic malého. Starat se o vlastní život a o rodinu je samo o sobě důležitou součástí lidské odpovědnosti. Jenže práce má ještě jednu zvláštní vlastnost.

Často v ní nehledáme pouze peníze. Chceme také vidět výsledek. Když někdo něco opraví, postaví, upeče, napíše, navrhne, vypěstuje nebo dobře vyřeší problém, přichází zvláštní pocit uspokojení.

Podíváme se na hotovou věc a řekneme si: "Tohle se povedlo.".

Nemusí to být nic velkého. Nikdo nám nemusí zatleskat. Ale my víme, že jsme něco udělali dobře. A právě tento pocit je důležitý. Člověk má totiž přirozenou potřebu něco vytvářet, zlepšovat a být užitečný.

Dítě si postaví věž z kostek a má radost, že stojí. Člověk na zahradě zasadí strom a za několik let se podívá, jak vyrostl. Řemeslník dokončí práci a vidí, že věc funguje. Učitel sleduje svého žáka, který něco pochopil. Lékař pomůže člověku. Rodič vychová dítě.

Každá z těchto prací má jinou podobu. Ale všechny mohou mít společného jmenovatele. Něco po nás zůstává.

A právě tady se práce dotýká hlubší otázky našeho života. Přece nejsme na světě jen proto, abychom spotřebovávali. Také vytváříme. A tak svým způsobem přispíváme k tomu, jak vypadá svět kolem nás.

>>>

CHARITAS DUCHOVNÍ CENTRUM VRANOV

Člověk a práce

DUCHOVNÍ POVÍDÁNÍ

V Bibli najdeme práci už na samotném začátku příběhu člověka. V knize Genesis člověk dostává úkol obdělávat a pečovat o zahradu. Práce tedy není představena jako trest nebo nutné zlo. Je spojena s péčí o svět, který člověk dostal. I později Bible opakovaně mluví o poctivé práci a o radosti z jejího výsledku. V Kazateli například čteme myšlenku, že pro člověka není nic lepšího než radovat se z výsledku své práce.

Je v tom něco velmi prostého a současně hlubokého - práce má smysl nejen proto, že za ni dostaneme výplatu. Má smysl také proto, že prostřednictvím ní něco dáváme.

Samozřejmě víme, že dnešní svět je o výkonu, o číslech, o kariéře a úspěchu. Člověk už nepracuje proto, aby něco vytvořil, ale aby byl lepší než někdo jiný. Tím se ale dostává do své vlastní pasti. Jeho hodnota se měří pouze výkonem.

Jenže člověk není stroj na výkon. Potřebuje také odpočívat, být s blízkými, přemýšlet, radovat se a jednoduše žít. A mít smysluplnou práci. Práci naplňující.

Ne každý musí milovat své zaměstnání. Ne každý našel práci svých snů. Některé práce jsou náročné, jednotvárné nebo nepříjemné. A přesto i v nich může být důstojnost.

Člověk, který poctivě odvádí svou práci, dělá něco, co má hodnotu. Prodavačka, která je celý den mezi lidmi. Řidič, který bezpečně dopraví ostatní domů. Člověk, který uklízí nemocnici.

Zahradník.

Kuchař.

Úředník.

Rodič, který se stará o děti.

Vůbec nejde o to, jak prestižní je naše práce. Důležité je, co do ní vložíme. Pečlivost, odpovědnost a poctivost.

A také vědomí, že naše práce nějakým způsobem slouží druhým. To je snad ta nejkrásnější stránka práce. Není to vlastně nic velkolepého. A takovou prací pak vzniká svět, ve kterém žijeme. Z milionů obyčejných lidských činností.

A právě proto bychom se na práci měli dívat nejen jako na povinnost, ale také jako na způsob, jak být přítomní ve světě. Něco vytvářet. Někomu pomáhat. A vědět, že dnes jsem udělal něco, co mělo smysl.

CHARITAS DUCHOVNÍ CENTRUM VRANOV

Člověk a práce

DUCHOVNÍ POVÍDÁNÍ

Nemusí to být velká věc. Stačí, že byla udělaná dobře. Protože poctivě vykonaná práce je svým způsobem službou. A právě v tom nacházíme její hlubší smysl.

Závěrem:

Milí posluchači, až budete dnes končit svou práci, zkuste se na chvíli zastavit.

Neřešte jen to, co ještě není hotové. Podívejte se také na to, co se vám podařilo. Co jste vytvořili. Komu jste pomohli. Co jste opravili, naučili, vyřešili nebo předali dál.

Práce nemusí být celý náš život. Ale rozhodně je jeho důležitou součástí.

A když člověk dokáže spojit poctivost, užitek a radost z dobře odvedené práce, získává něco, co žádná výplatní páska sama o sobě dát nedokáže. Získává pocit, že jeho čas na tomto světě má smysl.

A pokud někdy potřebujete od práce na chvíli odstoupit, ztišit se a podívat se na svůj život s odstupem, i k tomu může být Duchovní centrum na Vranově dobrým místem.

autor: Mgr. Miroslav Lindovský

CHARITAS DUCHOVNÍ CENTRUM VRANOV